

מכון זכרון "יעקב יוסף"

ספינקא

לקבלת הגליון ניתן לפנות למייל:

4197584@gmail.com

או בפלאפון: 053-4197584

גליון הבא מס' 232 יצא בעז"ה

חודש כסלו - חנוכה תשפ"ז

הבעל"ט

דרכי יעקב יוסף

להפצת תורת רבותינו הק' מספינקא זי"ע

גליון מס' 231 לחודש מר - חשוון, תשפ"ז,

יו"ל ע"י מכון זכרון "יעקב יוסף" ע"ש רבינו כ"ק אדמו"ר זצוק"ל

מילי דאבות - לפרשיות החודש

לקוטי אמרים מספרי רבותינו הק' זי"ע א

אלה תולדות נח נח איש צדיק תמים היה ברורותיו את האלקים. נח וכתב רש"י "ויש שדורשים אותו לגנאי לפי דורו היה צדיק ואלו היה ברורו של אברהם לא היה נחשב לכלום" המידה העיקרית היא ההכנעה והענוה. שיצריך אדם להיות שפל בעיני עצמו. בדור של צדיקים קל יותר לאדם להיות שפל ולאחוז במדת הענוה, כי לגבי צדיקים וקדושים, מה הוא? ומה שזה עבודתו? אבל בדור של רשעים קשה לאדם להיות ענו, כי לגבי רשעים כל אדם צדיק בעיני עצמו. ואדם שהוא ענו רק בדור של צדיקים, ובדור של רשעים צדיק הוא בעיני עצמו, עוד לא הגיע לדרגת השלימות, ואין זו ענוה. כי אדם אפי' ברור של רשעים צריך להיות ענו ונכנע לפני הבורא ית"ש, ולדעת שלא יצא ידי חובתו לפני הבורא ית"ש אפי' רגע. על כן "יש דורשים אותו לגנאי" אמר "אלו היה בדורו של אברהם לא היה נחשב לכלום" כלומר "בדור של צדיקים" לא היה בעיני עצמו נחשב לכלום, אבל מפני ש"לפי דורו היה צדיק" שיהיה מחזיק בעיני עצמו כצדיק, ר"ל לגבי הרשעים היה מחזיק עצמו לצדיק, על כן לגנאי הוא נדרש, שלא היה ענו בדרגת השלימות.

(כ"ק מרן רבינו אמרי יוסף זי"ע)

אמרי נא אחתי את למען ייטב לי בעבורך וחיתה נפשי בגללך. לך לך ופרש"י "למען ייטב יתנו לי מתנות". קודם הזכיר המתנות ואח"כ החיים, וקשה דקודם היה לו להזכיר "החיים" ואח"כ "המתנות", והיל"ל "למען חיתה נפשי בגללך וייטב לי בעבורך". וי"ל עפ"י מה דאיתא בחז"ל (תענית ח') שאדם הצריך לבקש על חיים ופרנסה לא יבקש על שניהם, אלא יבקש רחמים על מזוני, כי לחיי הוא דיהיב, "דהיינו שאם תהיה לו פרנסה ברור שיחיה. וע"כ אמר אברהם אע"ה "למען ייטב לי בעבורך" - "בפרנסה. וממילא "וחיתה נפשי בגללך" "דמאן דיהיב מזוני לחיי הוא דיהיב" שאם הקב"ה יתן לי פרנסה ודאי שאחיה.

(כ"ק מרן רבינו חקל יצחק זי"ע)

וילך למסעיו. לך לך

שיאברהם נשאר כמקודם המגיד ממעוררעש בחיותו אברך צעיר שהגיעו אנשים הוא היה הולך לאסוף להם כסף באחד הימים יצא שהלך

לאסוף כמה וכמה פעמים באותו יום שהגיע לעשיר אחד אמר לו אותו העשיר אם תבוא עוד הפעם תקבל מכות שהגיע חזרה מצא עוד עני שביקש ממנו שילך בשבילו וסיפר לו כל מיני ספורים והמגיד לא יכל לא ללכת שהגיע לפני הבית של אותו עשיר אמר שהלכה אומר עד כדי הכה אבל איך אני יכול בותר על כספו של עני זה ונכנס לבית שונכס קבלו העשיר ונתן לו סכום מטבע גדול ואמר לו כעת אני רואה שאתה ירא שמים שאני אמרתי לך שתקבל מכות אם תבוא ואתה היתה צריך לחשוב כן מכות או לא כסף בודאי שאני לא יתן לך ובכל אופן באת סימן שאתה מתכון לשם שמים וכן חזר ונתן לעני את הכסף שישב לאכול המגיד עם העני שאל המגיד את העני שאם כל מה שסיפר לו נכון ענה העני שלא אבל מה יכלתי לעשות ראיתי שאתה לא רוצה ללכת אמר המגיד שהוא הרגיש שזה לא נכון ולמה שזה לא יכול להיות שהרשע ההוא יתן כזה מטבע גדולה לצדקה ר' זושא היה שמש באוסטרע ועבר שלשה ימים שהוא לא אכל ותפסו בולמוס ואף אחד לא חשב לשאול אותו מאיפה הוא חי מביא הקומרנא בשם חמיו שר' זושא אמר לו שנהיה לו כמין שנימעינות אשר נובעות מאחד דבש ומאחד חלב וכך הוא חי ששה חודשים ולאחר ששה חודשים עבר יהודי מהמקום ועשה פדיון שבוים במסרות נפש ומצוה גוררת מצוה אז הוא נזכר בר' זושא שיושב ששה חודשים בבית המדרש ואף לא חושב מאיפה הוא חי מביא הקומרנא בזה הלשון שאות יהודי נכנס לבית המדרש ואמר לר' זושא זושא ה' לך שש גרוש וקנה לך לחם אמר ר' זושא שמאותו רגע הוא התחיל שוב לסבול.

(כ"ק מרן רבינו השיח יעקב יוסף זי"ע)

אל נא תעבור מעל עבדך. וירא

הר"ר אלימלך זי"ע בספרו "נועם אלימלך" מסביר: על הצדיק מוטל חוב להעלות את דרגתו של המון העם, אע"פ שעו"ז הוא עצמו יפול מעט ממדרגתו. משל למה הדבר דרומה: למנקה דיר שאף אם ישמור על עצמו שלא יתלכלך בעבודתו מ"מ בלתי אפשרי הדבר שלא יתלכלך קצת, והנמשל מובן. ועפ"ז נוכל לפרש שכיון שראה אברהם אבינו ע"ה "נ" אנשים נצבים עליו" רצה להעלות אותם במסילה המוליכה בית א-ל, ונמצא שעו"ז יצטרך לירד מעט ממדרגתו ולעזוב במשיחו דבקותו בד', ומזה היה אברהם אבינו ירא. והעצה היעוצה לזה היא, שהצדיק יבקש מאת השי"ת שיעזור לו, ולא יפרד ע"י המצות המעשיות שרוצה לקיים ולעשות מדבקות בד'. ולכן אמר "אל נא תעבור מעל עבדך" "שהשי"ת לא יעזוב אותו ויעבור ממנו, אף שנפרד מעט מדבקותו בו ית"ש, כי זהו בעצם רצון הבורא - שיעשה מצות

מעשיות, אע"פ שיע"כ תפנס מעט מדבקותו בד' יתברך. וזה שפירש"י
"פתח האוהל" - "לראות אם עובר ושוב ויכניסם לביתו. ר"ל על כן ישב
אברהם רק "בפתח האוהל" קצת בדבקות כלומר בפתח, כדי "לראות
אם יש עובר ושוב ויכניסם לביתו", פירושו "לראות" אם יש מי שעבר
על מצות ו', ושב בתשובה ויכניסם לביתו ויעלה אותם ויתקנם
(כ"ק מרן רבינו אמרי יוסף זי"ע)

ואברהם זקן בא בימים. חיי שרה

במד"ר "בא בכפלון" זכו'. ועוד דרשו חז"ל "ואברהם זקן ויושב
בישיבה היה" וזוהי מקורבן לתורה ומלמדם איך לעבוד את ר', כראיתא
במקרא "ואת הנפש אשר עשו בחרן..." והנה מי שעובר את השי"ת
ואינו מזכה אחרים יק לו שכר רק על ימי העבודה שלו עצמו, אבל
המזכה אחרים בלימוד התורה ובעבודת השי"ת יש לו שכר גם על
הימים שהאחרים עבדו את הקב"ה מכיון שהוא למדם והדריכם. וא"כ
הי לאברהם אבינו ע"ה כפלי ימים, על ימי העבודה שלו, וימי עבודת
הנפשות שיקרבו לתורו וזהו "בא בימים" כלומר ב' ימים ומובן המד"ר
"בא בכפלון" שיכפל ימים היו לו.

(כ"ק מרן רבינו חקל יצחק זי"ע)

שיח מרעים

דרשות ושיחות מרבנותינו הק' זיע"א
בענין מכתב עוז חביון שלא יתחברו ל'אגודת ישראל'

גאונים וצדיקים התנגדו להאגודה וראו חידוש הדת שמעוררים
להתיישב בארץ ישראל כבר התווכחתי בזה עם רב מפורסם והוכחתי
לו. שיא"א לדור באר"י כשמלכלך שמה בעוונות הביהמ"ק יבא בנוי
ומשוכלל מן השמים ולא נוכל לעשות דבר בעצמינו אלא ע"י תורה
ומצוות עצתי דמוטב שתשארו לעסוק בתורה בישיבות שלכם פליסד
ישיבה באר"י

ב"ה, ה' בהעלתך אחי"ש יש"ע לפ"ק שו"ר לחבורה תפארת בחורים
העומדים ועוסקים בתורה"ק בק'... גרם יאיר

מכתבם הראשון וגם השני הגיעוני. ובדבר שאלתכם, לאשר אתם
עוסקים בלימוד התורה"ק בהחבורה "תפארת בחורים", ועמדתם מרחוק
מח' האגודה, מחמת שכמה גאונים וצדיקים עמדו לנגדם. אמנם
עכשיו אשר בית ישראל מדולדלים בכל מקומות מושבותיהם, לא
העת לעמוד נגדם, ולהעלים לעתות בצרה, ע"כ ברצונכם להתחבר
בחברת האגודה, (בהסכמת הקאנצלי הארטה"ד מפעסט), ושאלתם
דעתי בזה.

הנה, הא פשיטא דאע"פ שאתם עוסקים בתורה"ק אעפ"כ מחוייבים ג"כ
לעסוק במצוות ומע"ט, ולא אמרינן בזה העוסק במצוה פטור מן
המצוה, דהא עיקר לימוד התורה"ק הוא, כדי לשמור ולעשות ולקיים
ולהחזיק ידי עני ואביון, וכן מבואר בהמאירי פ"ק דשבת, אמנם כל זה

במצוה שא"א לעשותה ע"י אחרים, כדאי' במו"ק ט' ע"ב, אבל במצוה
שאפשר לעשותה ע"י אחרים, כתיב כל חפצך לא ישוו בה, חפצך אלו
ד"ת, כלומר עשיית המצוות שהן מד"ת שהן חפציו של האדם לעשות
בעצמו, ואפ"ה לא ישוו בה לת"ת, כדאי' בירושלמי פאה פ"א בפ"מ
ובמראה הפנים ע"ש, וא"כ הלא להחזיק את האגודה יש גדולים
בישראל וקצינים וגבירים, א"כ הוא מצוה שאפשר לעשותה ע"י אחרים
ואין מבטלים ת"ת בזה.

ועוד, הלא כתבתם אשר כמה גאונים וצדיקים עמדו נגד האגודה,
ולכאורה הוא תימא גדולה. היתכן אשר גאונים וצדיקים יעמדו נגד
מצות ישוב אה"ק שהוא מצוה גדולה, אלא ודאי טעמם ונימוקם הוא,
מפני כי דאו כמה אנשים אשר בכאן היו עוסקים בתורה"ק ובמצוות
ומע"ט, וכאשר באו שמה עזבו דרכם הטוב, הן מפני דאגת הפרנסה,
והן מפני התחברותם עם הקלי דעת ונתקיים בהם ויתערבו בנוים
ולמדו מעשיהם.

ופעם א' אירע לי אשר פגשתי עם א' מהרבנים המפורסמים ושאל אותי
ותי ע"ז והשבתי כנ"ל, ואמר לי הלא כתיב בילקוט ש' באיכה סו'
תתל"ה, אמר הקב"ה יהוון בני עמי בא"י אע"ג שמטמאין אותה עכ"ל,
והשבתי לו כי בודאי אין הכוונה שמטמאין אותה באיסורי דאוריין
דזייתא, דהא כתיב בפ' אחרי ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם אותה
כאשר קאה את הגוי וגו' דהא אם יעבו יעברו על התורה"ק ויתגרשו גם
מאה"ק, אלא ודאי כוונת בילקוט, עפמ"ש התוס' בריש חולין ב' ע"ב, ו
והתקדשתם מצוה לאכול חוליהן בטהרה, ובגישין ס"א ב' דש"י דהוא
מצוה דרבנן, וכן אמרו חז"ל הקונה קרקע בא"י כותב עליו אונו, אפי'
בשבת ע"י עכו"ם, דאיסור דרבנן נדחה מפני ישוב א"י, וה"נ כוונת
הילק' לקוט אע"פ שמטמאין אותה שאין אוכלין חוליהן בטהרה.

אבל חלילה לעבור על איסור גמור, דהא כל בנין וישוב אה"ק הוא רק
ע"י התורה והעבודה, כמ"ש כמו בסה"ק זרע קודש פ' תצא כי תבנה
בית חדש, שפי' מה שאומדין בשמ"ע ובנה אותה בקדוש. שבונה
ירושלים ה' ובמה בונה, בימינו, ע"י הימים שלנו כאשר האדם עובד את
השי"ת לפי מעשיו בוג בונה את ירושלים ובהמ"ק, ורבינו הקדוש
מלובלין זצ"ל ע"י תפלתו היה בונה חומות ירושלים ובהמ"ל מ"ק וכו'
וז"ש כי תבנה בית חדש, שהאדם בונה ביהמ"ק שיתחדש לע"ל בכי"א,
ע"ש בדח"ק.

וגם מבואר ברש"י ותוס' בסוכה (מ"א סוע"א) דהמקדש העתיד בנוי
ומשוכלל יגלה ויבא בא מן השמים שנאמר מקדש ה' כוננו ידיך ע"ש,
ולכאורה קשה הא בנין בהמ"ק הוא מ"ע דאורייתא, ומדוי לא נבנה
אנחנו בידנו את בהמ"ק, אלא באמת אנחנו ע"י התורה והתפלות
והמצוות שעושין בגלות כונני אנחנו את מקדשנו ותפארתנו.

ע"כ זאת העיקר לעסוק בתורה"ק ובעבודת השי"ת, ובה יתקרב הגאולה
והישועה לארצנו ולבית מקדשנו, וע"כ אם יש בכחכם ליסד בירושלים
עיה"ק תובב"א ישיבה לעסוק בתורה"ק יתקרב הגאולה עי"ז.

אכן הלא ראינו בהרה"ג מחוסט שליט"א שהיה לו ישיבה גדולה בחוסט והרביץ תורה למאות תלמידים, ונסע לשם ע"ד להרביץ שם התורה"ק, ובעזה"ר לא עלתה בידו, ואם הוא לא היה ביכלתו מה תעשו אתם, ע"כ עצתי שתעסקו בתורה"ק בהישיבות שלכם להרביץ תורה ויראה וזוה תתקרב הגאולה בבי"א. ועי' בדברי תורה להגה"צ ממונקאטש זצ"ל (מהדר"ט אות י') מ"ש שם.

הב"ד הדושה"ט המצפה לישועה, הק' יצחק אייזיק

ויען כי גם התפארת בחורים מק'... שאלוני ע"ד מ"ש, נא לשלוח להם העתק מתשובתי הנ"ל. (מכ"י)

מעשה אבות

יומא דהילולא רבינו רבי יהורא צבי מרוזלא זצ"ל בן הרה"צ רבי משה מסאמבור זי"ע ז' מר חשוון תר"ח

רבינו יהורא צבי זצ"ל מרוזלא נולד לאביו רבינו רבי משה מסאמבור. בעמח"ס "תפלה למשה" עה"ת, וחתן בזוג"ד דודו שר בית הזוהר רבינו רבי צבי הירש זצ"ל מזיריטשוב בעמח"ס "עטרת צבי על הזוה"ק" ושיאס"פ ראש שושלת מזיריטשוב.

בשנת תר"ז סמוך לימים נוראים חלה רבינו את חליו אשר ממנו לא קם, וביזה"כ שנת תר"ח הובא במטתו לבית מדרשו. וכשהגיע השי"ן לסדר העבודה, לפיוט "והכהנים והעם העומדים בעזרה" התלהב רבינו ובקול חוצב צעק "את השם הנכבד והנורא" וזרק את עצמו מן המיטה לארץ. קודם פטירתו ציוה להביא לפניו את חיבוריו בכתי"ק (ידוע אצל רבותינו הקדושים הקפידו לא להדפיס את חיבוריהם בחייהם" (דעת קדושים וי"עמוד התורה בדרך הסוד והקבלה. ועיין בהם ואמר לולי ידעתי מי מחברם של הכתבים האלה הייתי אומר שנכתבו ע"י מלאך. ורבינו הק' מהרי"א זצ"ל מזיריטשוב אמר עליו חבל שלא כתב את חיבוריו בנגלה, היו גם הלומדים מתבסמים מתורתו. רגעים אחדים קודם פטירתו אמר פרשת עשרת הדברות ופרשת קריאת שמע בקול דעש גדול, והכין עצמו למסור נפשו, רוחו וגשמיתו בקדושה ובעהרה. אשתו הרבנית נכנסה לחדרו, וראתה את התנהגותו ברגעים האחרונים פרצה בכי ובעקה. שם רבינו הקדוש אצבעו על פיו וקרא אליה "אסור" כאומר אל תפריעני ממחשבותי. ואח"ז אמר לה "צאי צאי ואל תבלבלני, כי עתה אני עוסק ביחודים הנמסרים ליחד ברגעים האחרונים. ויצאה נשמתו הק' בטהרה, בז' מרחשוון תר"ח והוא בן נ"ז שנה.

מאמדותיו:

שאלו הנאון מלבוש בעל "ישועות יעקב" רבי יעקב אורנשטיין ז"ל: מה הטעם של מנהג החסידים שכשבא איזה אורח תובעים ממנו "תיקון"? השיב לו רבינו: דכתיב "מד' מצעדי גבר כונו" "אדם היוצא לדרך הוא שליוחו של הקב"ה, והקב"ה שהוא המשלח אומר "לתקוני שדרתיך ולא לעוחי", לכן תובעים ממנו תיקון להזכיר לו שלא יפעול בשליחתו. אמר הרה"ג רבי עזיאל ז"ל מסטריא לרבינו: רומני שהרצון להיות רבי

ומנהיג הוא תאוה ככל התאות. "השיב לו רבינו: אמת הרבר, אבל בתאוה זו אי אפשר לזכות עד שמשכרין קורם את כל התאוות."

כי זוכר כל הנשיכחות אתה... (שמו"ע ור"ה). השי"ת זוכר רק מה שהארם שוכח. אדם העושה מצוה לומד תורה או נותן צדקה וזוכר ומתפאר בה, הקב"ה שוכח זאת ואינו רוצה לזכור את המעשים הטובים שעשה האדם. אבל אדם הלומד תורה ועושה מעשים טובים, ושוכח ואינו מתפאר, הקב"ה זוכר ומשלם לו שכרם, כי הארם שוכחם. וכן בעבירה. האדם העושה עבירה וזוכר ומתחרט עליה ומקיים "וחסאתי נגדי תמיד" ועושה תשובה, אזי הקב"ה שוכח. ולהיפך, אם הארם שוכח שעשה עבירה ואינו משים אל לבו להתחרט ולשוב עליה אזי הקב"ה זוכר ומענישו וזהו שהקב"ה "זוכר" רק "כל הנשיכחות", מצות ועבירות שהארם שוכחם.

למען ידעו דור האחרון חסידים מספרים עובדות וסיפורים מרבותינו הק'

ליומא דהילולא רבי יחזקאל הכהן מראדומסק זצ"ל (בנסת יחזקאל) י"ח חשוון תרע"א

מסופר שפעם החקל יצחק מספינקא היה בעיר ברוד עם הרבי מראדומסק, והרבי מראדומסק נכנס לחקל יצחק עם החסידים שלו וכל החסידים נתנו לחקל יצחק קויתלאך ופדיונות והחקל יצחק קיבל מהם ומתי שכולם גמרו אז הרבי מראדומסק הוציא מטבע ונתן לחקל יצחק קויתל עם פדיון, אמר לו החקל יצחק מילא החסידים שלך הייתי חייב לקחת אבל ממך שאתה גם רבי או אני לא רוצה לקחת את הפדיון, אמר הרבי מראדומסק לחקל יצחק מקובלני מאבותי שנותנים קויתל עם פדיון שאם לא נותנים פדיון אז למה אני מגיע לבית דין של מעלה ואומר שייבטלו את הגזירה לפלוני, אבל אם נותנים לרבי פדיון אז הרבי נעשה שכיר יום במילא יש לו כן זכות להגיד לבית דין של מעלה לבטל את הגזירה לפלוני, ואחרי שהרבי מראדומסק אמר את זה אז החקל יצחק הסכים לקבל ממנו את הפדיון.

(מכ"ק מרן אדמו"ר השיח יעקב יוסף זי"ע)

עשרה מאמרות - הנהנו רבינו האמרי יוסף זי"ע

שוכח על ידי רבינו החקל יצחק זי"ע ה"ד הקדמה לספרי אביו האמרי יוסף זי"ע

מאמר העשירי

בשארית מתתני ובאחרית ימין

א'

קהלת (שם ט') אמר בכל עת יהי' בגדיך לבנים ושמן על ראשך אל יחסר, ואי' במד"ר א"ר יוחנן ב"ז אם בבגדים לבנים הכתוב מדבר, כמה בגדים לבנים יש לאוה"ע כו' הא אינו מדבר אלא במצות ומע"ט

מכון הקלטות זכרון "יעקב יוסף"

ע"ש רבינו ב"ק מרן אדמו"ר דרכי יעקב יוסף זצוק"ל

הננו להודיע לקהל אנ"ש כי ניתן להשיג דיסקים תפילות, ומראות, ומידות, טישנים, מכ"ק אדמו"ר השיח יעקב יוסף זי"ע

היה עם פפיות שלוחי עמך: תפילות מועדי השנה 40 ש
רצה עתירתם: קטעי תפילות מימים נוראים וימות השנה 40 ש
אומר בשבחי: ניגונים מימות השנה 40 ש לדיסק
וזכנו לקבל שבתות: ניגוני שבת 40 ש לדיסק
מראות חייו של רבינו: רבינו עם אדמונים ובימות השנה 40 ש

הספר שיח יעקב יוסף מרבינו זצוק"ל ניתן להשיג במחיר 50 ש
שיעורים מפי המו"ץ והרה"ג מרדכי אריה ורצברגר שליט"א ריבית,
עניני דיומא, ימים טובים.

בתורה - הנחלת המכון

הודעה חשובה

לבאי שיעור הקבוע בהלכות ריבית, ועניני דיומא מפי הרבנים

הרה"ג רבי מרדכי אריה ורצברגר שליט"א

השיעור לזמן חורף הבעל"ט

יתחדש ביום שני ח' לחודש מר חשוון הבעל"ט

בשעה 9:20 בערב

בעזרת נשים בבית המדרש ספינקא רח' דונולו 11 ב"ב

בברכה המארגנים

לעשות רצון צדיק - וכוונת דיוסף צדיקא

יהודי יקר !

הבטחת רבינו השיח יעקב יוסף זי"ע שכל יהודי

שעולה לציון רבינו האמרי יוסף זי"ע בכל ימות

השנה ובפרט ביומא ההילולא בודאי פעל כל

ישועה שיצריך לו.

אל תוותר על הבטחה זו

ובתורה, ר"י הנשיא משילו למה"ד למלך שעשה סעודה כו' כך בכל עת
יהי בגדיך לבנים מן העבירות ושמן על ראשך אל יחסר ממצות
ומע"ט, תני ושוב יום א' לפני מיתתך, שאלו תלמידיו את ר"א וכי אדם
יודע אימתי הוא מת שיעשה תשובה, אמר להם כ"ש ישוב היום שמה
ימות למחר, ונמצא כל ימיו בתשובה לכך נאמר בכל עת יהי בגדיך
לבנים עכ"ל וע"ש באריכות, ויש לדקדק במאי פליגי ריב"ז, וריה"ג,
ועוד לריב"ז איך יתפרש בגדיך לבנים, במצות ומע"ט, והנלע"ד
לפמ"ש במאמר (הא' אות ד') בשם אאמו"ר לפרש פלוגתת ב"ש וב"ה
דב"ש ס"ל דמקודם צריך האדם סור מרע ואח"כ עשה טוב ובה"א
דלפעמים צריך האדם להקדים הועשה טוב ועי"ז יהי גם סור מרע ע"ש
ועי' במד"ר (חיי ס"פ נ"ת) א"ל הקב"ה לאברהם אני אומנתי גומל
חסדים, תפסת אומנתי בא ולבוש לבושי, ואברהם זקן בא בימים עכ"ל
וע"ש במת"כ שפי' דהקב"ה נקרא עתיק יומין ית"ש, וגם אי' באד"ק
דלבושי' כתלג חיור כמ"ש בדניאל (ו' פ"ט) ואי' במד"ר תבוא (פ"ו אות
ט') אמר הקב"ה לישראל כו' מלך"ד למלך כו' מבקש אתה שידעו
הכל שיאתה בני לבוש פורפירא שלי כו' וע"ש בפ"י מהרי"א. ולדעתי
הכונה פשוטה דנודע מסה"ק דאם האדם עוסק בתורה ובמצות ומע"ט
בדו"ר נעשה מרכבה להקב"ה ועי"ז מתכפרין עונותיו כמ"ש בחסד
ואמת יכופר עון וכמאה"כ אם יהי חטאכם כשנים כשילג ילבינו (ישעי
י"ח) כעין דמצינו בהקב"ה דלבוש כתלג חיור וכמ"ש בבני"ש בדרושי
חודש אלול ותשרי משם הרמ"ע ז"ל ע"פ מחז"ל עני ועשיר כאים לדין
כו' ע"ש וה"נ י"ל דריב"ז וריה"ג פליגי בפלוגתת ב"ש וב"ה, וריב"ז ס"ל
כב"ה דע"י העשה טוב יבוא להיות סור מרע, ועי"ז יתכפרו עונותיו ע"כ
דריש בכל עת יהי בגדיך לבנים ע"י שתעשה מצות ומע"ט ותהי'
מרכבה להקב"ה, וכיון דתפסת אומנתי בא ולבוש לבושי דהוא כתלג
חיור כנ"ל, ושמן על ראשך וגו' רומז לתורה כמ"ש באוה"ח הק' ר"פ
תצוה ע"ש, וריה"ג ס"ל כב"ש דמקודם צ"ל סור מרע ואח"כ עשה טוב
ע"כ דריש בכ"ע יהי בגדיך לבנים מהעבירות תחלה ואח"כ ושמן על
ראשך אל יחסר ממצות ומע"ט, אכן עדיין נשאר לפי"ז חששות הב"ה
המבואר במאמר הא', דאם האדם ימתין עד שיהי' סור מרע יעברו עליו
רוב שנותיו ולא יעשה מאומה ע"ש, ע"כ בא ריה"ג ליתן עצת להיות
סור מרע תומ"י והוא עפמ"ש בערבי נחל ר"פ תצא לפרש מאמר
הפזמון אדם איך יזכה כו', דהוא מלשון וזכחו ר"א, וקאמר איך יוכל
לנצח היצה"ר ות"י ע"י כי בכל יום למות מחכה, עי"ז יוכל לנצח ולבעל
היצה"ר ע"ש באריכות, ע"כ אמר תני ושוב יום א' לפני מיתתך כו'
ונמצא כל ימיו בתשובה ועי"ז יוכל להיות תומ"י סור מרע ולכך נאמר
מקודם בכל עת יהי בגדיך לבנים מן העבירות כנ"ל והבן.

מכון זכרון יעקב יוסף ומערכת העלון דרכי יעקב יוסף

מברכת את חסידי ספינקא בכל אתר ואתר אויסבעטן א גזינטע ווינטער

לעילוי נשמת הורי היקרים

אבי מורי הרה"ח יוסף מרדכי ב"ד משה צבי ז"ל

י"ג לחודש מר חשוון תשמ"א

ואמי מורתי מלכה ב"ד משה חיים ע"ה

ג' לחודש ניסן תשפ"ד

ת.נ.צ.ב.ה

לעילוי נשמת

הרה"ח משה חיים ב"ד ישעיהו ז"ל

ח' מנחם אב תשנ"ה

האשה מרת געלא ב"ד יששכר דוב ע"ה

י"ד טבת תשמ"ד

ת.נ.צ.ב.ה